

РЕШЕНИЕ

№ 1050

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **3350** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано пред Административен съд София – град след решаване на спор за подсъдност от Върховен административен съд, Четвърто отделение и изпращане на делото по компетентност.

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище [населено място], чрез процесуалния си представител – адв. Д. П., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания, изх. № 02 – 200 – 2600/2677 от 01.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.“, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. с уникален идентификационен номер (УИН) 20/010709/41281 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 1816,05 лева, на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП, по Схемата за национални доплащания на площ (НДДП) в размер на 205, 34 лева, на основание чл. 47, ал. 2, т. 4 ЗПЗП и по Схемата за плащания за земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 1628, 21 лева, на основание чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

В жалбата се твърди, че оспореното Уведомително писмо е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно прилагане на материалния закон, поради което иска съдът да

отмени наложените му „санкции”. Твърди се, че ДФ „З.” не е извършвал проверка на място, нито е уведомил или канил жалбоподателя да присъства на такава, а той, от своя страна, да е отказал да присъства на същата. Следователно, няма как да бъдат констатирани посочените в Уведомителното писмо нарушения и несъответствия. Не се сочи и с какъв акт са установени нарушенията по трите схеми и за кои имоти се отнасят. Претендира разноси, подробно описани в представения списък.

Ответникът по касационната жалба – Изпълнителният директор на ДФ „З.”, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М. С., представя административната преписка и изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и разноските по делото. Прави възражение срещу искането да бъдат присъдени направените от жалбоподателя разноси под формата на пътни разходи.

Видно от приложените по делото доказателства (куриерско съобщение) се установява, че жалбоподателят е бил уведомен за оспореното Уведомително писмо изх. № 02-200-2600/2677 от 01.10.2011 г. на дата 31.10.2011 г. По отношение на това, дали жалбата е подадена в срок, настоящият съдебен състав намира, че тъй като в Уведомителното писмо изрично не е посочена възможността за обжалване на акта директно пред съд, приложима в настоящия казус е разпоредбата на чл. 140 АПК за удължения срок за обжалване. Следователно жалбата от 17.11.2011 г. се счита за подадена в срок. Тя е подадена от надлежна страна – адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административен съд София – град, Второ отделение, 37-ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал Общо заявление за плащания на площ 2009 г., УИН 20/010709/41281 с дата 09.05.2009 г., с което е поискано подпомагане по Схема за единно плащане на площ (СЕПП), Национални доплащания за площ (НДП), Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) и Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските (НР2) за подробно описани в заявлението по приложена таблица площи за 2009 година, намиращи се в землищата на селата Ковачите, Тича, О. и К.. Жалбоподателят е подал заявление за входяща регистрация за 2009 г., УИН 20/010709/41281, с което е поискано подпомагане по СЕПП и НДП.

Със Заповед № 127264 от 12.10.2009 г. е разпредено извършване на проверка на място от 05.10.2009 г. до 09.10.2009 г., като са посочени местата за извършване на проверката. По делото е приложено Уведомително писмо от 13.11.2011г. за уведомяване на И. И., че са констатирани несъответствия, засягащи направената от него заявка по Мярка „Директни плащания”. Установено е наличие на недопустими площи по заявлението. Изготвен е контролен лист за извършената проверка, като от него не личи да е бил подписан от жалбоподателя. Пред съда той твърди, че не е бил уведомяван от ДФ „З.” за извършената проверка на място, не е присъствал при извършване на такава, не му е връчен, съставен въз основа на проверката, контролен лист за подпис и възражение по него, като представя пред съда копие от подадено от него Възражение № 249 от 12.05.2010 г. срещу изработения нов слой „допустими за подпомагане площи” пред Министъра на земеделието и храните, чрез ОД „З.” – С., но

не е получил отговор, дали подаденото от него възражение е прието или не.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство Уведомително писмо изх. № 02-200-2600/2677 от 01.10.2011 г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.“. В него е посочено, че са извършени проверки, съгласно чл. 37 ЗПЗП. Данните са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 ЗПЗП. Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо.

По делото е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза (СТЕ), която дава отговор на поставените въпроси. От нея става ясно (в отговор по въпрос № 3), че в приложения по делото контролен лист от извършената проверка на място не са посочени причините за недопустимостта за подпомагане на всеки от изключените контури. В обясненията на вещото лице, дадени в открито съдебно заседание, той пояснява, че причината да бъдат изключени са измерените на място храсти и други непригодни за подпомагане площи, доколкото извършената проверка за всеки парцел не е посочено конкретно, но като цяло по сателитни снимки.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по изложените по-долу съображения.

Съобразно задълженията на съда по чл. 168, ал. 1 АПК, настоящият съдебен състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК.

В тази връзка настоящият съдебен състав установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в рамките на представените му правомощия. Оспореният акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно – същият е немотивиран, както и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е издаден и в противоречие с материално правните разпоредби, по съображения, изложени по-долу.

На първо място, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е немотивиран. Видно от представеното Уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по СЕПП, административният орган е посочил като правно основание чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП. Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП не се подпомагат земеделски площи, които не се стопанисват. Видно от оспореното Уведомително писмо обаче не са индивидуализирани площите, отказани за подпомагане на това основание. Не става ясно кои, от посочените в таблицата от писмото, площи са отказани за подпомагане, поради това, че не се стопанисват. В тази връзка, съдът намира, че оспореното Уведомително писмо не е мотивирано и поради това не може да установи, дали действително е налице основание за отказ по посочената разпоредба, тъй като от представената административна преписка – уведомително писмо и таблицата по него, не може да се установи за кои площи се отнася, посоченото по-горе обстоятелство по т. 4. Същото се отнася и по отношение на отказа за подпомагане по НДП, тъй като от таблицата на писмото отново не може да се установи по отношение на кои от имотите е установено основанието по чл. 47, ал. 2, т. 4 ЗПЗП – заявени площи в повече от установените при проверка. Казаното по-горе важи в пълна сила и по отношение на отказа за подпомагане по НР1, чието основание е чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

Отделно от това следва да се посочи, че като цяло оспореното Уведомително писмо не

съдържа мотиви, а само и единствено описание на съдържанието в изготвената от него таблица, от която обаче не може да бъдат извлечени аргументите на административния орган за постановяване на отказите за финансиране.

В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви, съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт не са изложени и фактически обстоятелства за издаването му, във връзка с изложеното по-горе, не е посочено и защо, на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани или кои са с площ по-малка от допустимата за подпомагане.

На следващо място, включително в съдебното производство, във връзка с правилата за доказателствената тежест, административният орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт, в частта, с която е отказано подпомагане по СЕПП, НДДП и НР1. Дори обаче да беше ангажирал такива в съдебното производство, това не би се отразило на незаконосъобразността на оспореното Уведомително писмо, тъй като би представлявало съществено нарушение на административнопроизводствените правила, понеже би се нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и бори срещу фактическите установявания, направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство.

На второ място, по отношение на посочените критерии за недопустимост по чл. 47, ал. 2, т. 4 ЗПЗП, чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП и чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., настоящият съдебен състав намира, че не са събрани и представени доказателства, които да потвърждават констатацията на административния орган. Видно от представените по делото доказателства в проведеното административно производство доказателства по отношение на посочените критерии не са събрани, което води до неизясняване на факти и обстоятелства от значение за издаване на оспорения акт. В тази връзка, съдът намира, че Уведомителното писмо, в тази му част, е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

На трето място, от приложената по делото административна преписка е видно, че съгласно Заповед № 127264 от 12.10.2009 г. е извършена проверка на място. Административният орган твърди, че констатираните от проверката несъответствия са детайлно описани в контролния лист, който обаче (видно от прикрепеното по делото копие) не е бил връчен на жалбоподателя за подпис и възражение по него. Това сериозно нарушава правото на защита на жалбоподателя и представлява съществено нарушение на административно производствените правила.

От посоченото по-горе следва, че с оспореното писмо, административният орган е поставил жалбоподателя в невъзможност да разбере защо, на какви основания одобрената за подпомагане площ е намалена, отказана за подпомагане, а поради липсата на изложени фактически основания и мотиви е поставил и съда в положение да гадае защо това е станало.

Съгласно чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП, Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане по СЕПП, когато - кандидатът и заявил площи, които не стопанисва, по чл. 47, ал. 2, т. 4 ЗПЗП – когато кандидатът е заявил повече от проверката площи, както и по чл. 12, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., когато е заявил площи по-големи от реално ползваните. В чл. 58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 г. на Комисията, е предвидено намаление или изключване на помощта в случаи на свръхдеклариране, като под понятието „Наддекларирани площи” следва да се разбира такива площи, които не се използват и не се обработват от дадения

земеделски стопанин и се смятат за недопустими за подпомагане. В такива случаи се начисляват санкции върху площта, с която е кандидатствано за субсидия и при положение, че процентното отношение на наддекларираните площи спрямо допустимите за изчисление е над 50 %, се санкционира цялата допустима за изчисляване площ (тоест 100 %), а освен това се налага санкция и за бъдещ период - за три години сумата ще бъде приспадната от евентуални бъдещи плащания от страна на ДФ "З." - Разплащателна агенция. В конкретния казус, на жалбоподателя не са наложени подобни санкции, като посочените в жалбата суми, съдът приема, че не са „санкции”, а това са суми, за които частично е отказано финансово подпомагане.

Въз основа гореизложеното, настоящият състав намира, че оспореното Уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и поради немотивираност, в следствие, на което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки, събиране на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение. Във връзка с изхода на спора, доколкото с приложен по делото списък на разноските, жалбоподателят е поискал присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 100 лева, съгласно приложен по делото договор за правна защита и съдействие, заплатената държавна такса – 50 лева и пътни разноски в размер на 300 лева, съдът намира същото за основателно, без частта за пътните разноски. По делото не са представени доказателства за извършени такива пътни разходи. По направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и разноски от ответника, с оглед на резултата по делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо изх. № 02 – 200 - 2600/2677 от 01.10.2011г. на Изпълнителния директор на ДФ „З.”, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя - [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място],[жк], [жилищен адрес] общо заявление за плащания на площ по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. с уникален идентификационен номер (УИН) 20/010709/41281 по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) в размер на 1816,05 лева, на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 ЗПЗП, по Схемата за национални доплащания на площ (НДДП) в размер на 205, 34 лева, на основание чл. 47, ал. 2, т. 4 ЗПЗП и по Схемата за плащания за земеделските стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1) в размер на 1628, 21 лева, на основание чл. 12, т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „З.” за произнасян, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „З.“ да заплати на [фирма] със седалище [населено място] сума в размер от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София – град, пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: